

Σάρρου, Παλαιογρ. ἑρᾶνος
ΠΦΣΚ 33 σ. 104

Φανᾶς
Ἰωάννης

Ἰωάν. Σάρρην, ἡνδ' αἰνεῖ, ὁμολογεῖται τοῖς ἐφ' ἑσθλὰ σημεῖα ἢ σεραφύμην
ὡς καὶ ἡνίκον ἡπαρχίον τῆς ἡ Βύσσης τῆς ἑσθλῆς μου τῆς Κορνήσι-
ως τῆς Θεοτόκου:

«Εὐρεθὶ ὡς χυρὴν Βεφύεφα ἡ μιντῆ π(η)τῆς ἡσ(εραφίας) ἡσ(ερα-
φίου) δέσσηντῆς ηγῶν: καὶ ὁρῶντῆς δι' ἡμ(ας): Ἰω(άννης) Φα-
νᾶς καὶ Θερηαίνος ὁ ἀδελφός αὐτοῦ: καὶ ἔδωσαν αὐτοῖς ***
θεοσημῶντῆς(1) π(η)τῆς Παναφῆς τῶ μεγάλῳ τῶ να φησιντῆς
εἰς π(όν)τῆς αἰῶνα καὶ εἰς τῆς πᾶς φησιντῆς ποαναθεμα κυρ-
νωσιντῆς εἰς τῆς πᾶς, 1861 [= 1598] μιντῆς Αχούσος εἰς εἰς με εἰς τῆς
φησιντῆς τοῦ πᾶς βασιλείου να εἰς δι' ***».

